

Η εκκλησία του Μαραντόνα. Ένα φαινόμενο θρησκευτικής παρακμής

Ορθοδοξία / Αιρέσεις

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Βασικό γνώρισμα του αρχαίου παγανιστικού κόσμου υπήρξε η λατρεία ζώντων ή νεκρών ανθρώπων, ως θεών. Αναμφιβόλως, η πρακτική αυτή ήταν ένα φαινόμενο ακραίας θρησκευτικής παρακμής του μεταπτωτικού ανθρώπου, που δεν είχε γνωρίσει το φως του Χριστού.

Το θλιβερό και παρακμιακό αυτό φαινόμενο δυστυχώς επανεμφανίστηκε και στα τέλη του εικοστού αιώνα με τη λατρεία και τη δημιουργία «Εκκλησίας» ως λατρευτικής κοινότητας για τη λατρεία ενός μεγάλου Αργεντινού ποδοσφαιριστή, του Ντιέγκο Μαραντόνα.

Φανατικοί θαυμαστές του δημιούργησαν το 1998 τη λεγόμενη «Εκκλησία του Μαραντόνα» (Iglesia Maradoniana) κτίζοντάς του και ναό στην πόλη Ροσάριο της Αργεντινής, αφιερωμένο σ' αυτόν.

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία υπολογίζεται, ότι η παρακμιακού θρησκευτικού χαρακτήρα λεγόμενη «Εκκλησία του Μαραντόνα» αριθμεί περίπου 100.000 μέλη με παρουσία και στις ευρωπαϊκές χώρες Ιταλία και Ισπανία. Οι οπαδοί του εν λόγω μορφώματος έχουν αντικαστήσει το χριστιανικό ημερολόγιο, με δικό τους σύστημα χρονολογήσεως, γνωστό ως π. Ντ. – μ. Ντ. δηλαδή προ και μετά Ντιέγκο.

Έχουν συγκροτήσει δικό τους δεκάλογο, μία εκ των εντολών του οποίου είναι το να δίνουν στα άρρενα παιδιά τους, το όνομα Ντιέγκο. Έχουν επίσης δημιουργήσει δικό τους «Τετραγράμματο» για το όνομα του «θεού», το οποίο συνδυάζει το λατινικό αρχικό όνομα της λέξεως θεός και τον αριθμό της φανέλλας του Μαραντόνα και είναι γνωστό ως «D10 S». Είναι σαφές ότι πρόκειται για κακόγουστη ανάμειξη διαφορετικών στοιχείων θρησκευτικών και μη.

Αντικατέστησαν την χριστιανική εορτή του Πάσχα με τον εορτασμό της 22ας Ιουνίου, ημερομηνία κατά την οποία ο Μαραντόνα το 1986 είχε πετύχει νίκη στο Μουντιάλ εναντίον της εθνικής ομάδας της Αγγλίας. Στις εορτές του εν λόγω μορφώματος περιλαμβάνονται τα γενέθλια του Μαραντόνα, όπως και η ημερομηνία αναλήψεως καθηκόντων του ως προπονητή της εθνικής ομάδας της Αργεντινής.

Το δικό μας τελικό σχόλιο γι' αυτή τη σύγχρονη μορφή θρησκευτικής παρακμής: « και έσται η εσχάτη πλάνη χείρων της πρώτης» (Ματθ. 27, 64).

<https://bit.ly/3obfEbv>